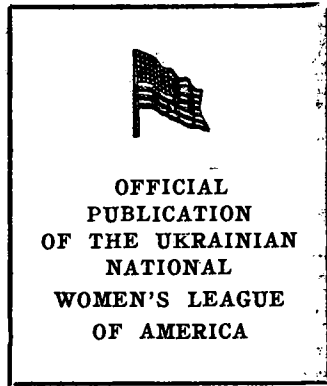

OUR LIFE

РІК II. Ч. 12 ФИЛАДЕЛФИЯ, ГРУДЕНЬ, 1945

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., DECEMBER 1945 VOL. II No. 12

ПЕРЕСЛАНО ОДИЖ У АВСТРИЮ І НІМЕЧЧИНУ

Українсько Американський Допомоговий Комітет в Філадельфії добився дозволу вислати першу посилку одержі, зготовлену Жіночою Секцією цього Комітету, у Австрію та Німеччину. Посилка вже в дорозі і досягне вона цю частину нашої нещасної європейської еміграції, яких доля видається тяжчою чим цієї, що нашлася у других краях. Бо животіють ці бездомні бідаки на терені майже в цілості знищенім війною, а при цьому, як голосять вістки, місцеве населення відноситься до них крайне вороже, відмовляючи якоїбудь людської помочі. "Вони радіб видати нас большевикам кожної хвилини" — пишуть у листах наші люди.

АМЕРИКАНКИ ЧЛЕНКАМИ ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ У ФИЛАДЕЛФІІ

Пані Волтер Лі Шепард, якої син є урядовцем УНРРА в американській окупаційній смузі в Австрії і працює серед українських вигнанців, начиталася у листах від сина стільки гарного про цих людей, а трагічного про їх теперішнє положення, що враз з невісткою зголосилася у члени Українсько-Американського Допомогового Комітету, щоб і собі причинитися до доброї справи.

У одному з листів син пані Волтер Лі Шепард стільки признання і похвал дає Українцям, з якими стрічається у таборах, що врешті приходиться до заключення, що Америка повинна набіти усіх до себе прийняти, бо вони булиб взірцевими її громадянами. Каже, що вони освічені, підприємливі і дуже атракційні. Пан Волтер Лі Шепард молодший просив теж свою дружину, щоб прислала ниток до вишивання, білого полотна і дрібних кораликів, бо наші жінки у таборі хочуть пошити для них українські одяги.

Перші роковини смерті бл. п. Митрополита Кир Андрея Шептицького відсвятковано епархіяльними поминками в неділю, 25 листопада у Філадельфії.

Вартісна книжка в наших руках

Союз Українок Канади добре прислужився українській жінці, яка нашлася поза межами Рідного Краю, чи тій якій инча земля стала рідною, але кров у неї наша, українська. Ось дав їй у її руки цінну книжку: "Наші Визначні Жінки" авторства проф. Софії Русової, книжку, яка без сумніву може зробити добру роботу в національному освідомленні нашої молоді та у розбудженні громадянської активності старшого жіночого покоління.

Софія Русова, ця жінка чужого роду, яка закохана в українській землі стала одною з найкращих її доньок — була перш за все невсипущою громадянською робітницею. Збагнувши серцем та великим розумом тайну, що саме на цій категорії людей спочиває краще майбутнє України, вона не лиш сама усе своє життя присвятила муравлиній, безголосній громадянській роботі, але теж увесь свій подив, пошану та сестринні почування вона перенесла на ці жінки з доби нашого національного відродження, у яких громадянський інстинкт та любов до свого рідного заважували на їхній духовій творчості.

Літературні силуети жінок, які Русова вибрала і змалювала у своїй збірці, від Наталії Кобринської по Олену Кисілевську — це жінки, які божий дар слова, чи книжкове знання віддають на службу Україні та її безталанному народові. Тому в один ряд з поетками та письменницями поставила авторка вчену-історика з Харківського Університету Олександру Єфименкову, мовознавця М. Загірну, організаторку та політика О. Кисілевську.

"Наші визначні жінки" — це літературні та біографічні силуети українських письменниць, поеток та громадянських діячок кінця 19. і початку 20. віку. Вмілим пером літературного критика вплітає у них Софія Русова власну оцінку духової спадщини, яку ці жінки по собі оставили. На тлі життєвих епізодів жінок, з якими Софія

Русова стояла у близьких зв'язках, майже з усіма знайома, а з багатьома заприятелена — їхня творчість стає більш зрозумілою та багатшою ціллями і інспіраціями. Великі імена, відомі загальною з самої лиш духової спадщини, кількох формальних дат та життєвих моментів — у книжці Русової стають живими істотами, яких щасливе чи трагічне життя схоплене так широко та людяно, що від книжки годі відірвати себе, наче від найбільш займаючої повісти.

Софія Русова, яка у своїому трудящому житті виявила себе як вчена-педагог та громадянська діячка, цю перо присвячувала найрадше суспільним та виховним проблемам — у "Наших визначних жінках" виявляє теж неабиякий літературний талан. Барвистий стиль та багата мова враз з вмінням схопити у своїх героїнь характеристичні, людські прикмети та передати їх кількома імпресивними реченнями — дають право зарахувати книжку у ділянку нашого красного письменства. І аж жалко стає над втратою, яку вбога у нас ділянка біографічної повісти понесла через це, що у авторки не було пригожих обставин, щоб присвятити свій талан саме цій ділянці літературної праці.

"Вперше я побачила її в гуртку молоді веселої, жвавої. Увійшла молоденька дівчина і... на милиця! Гладенько зачісана, з блідим серйозним обличчям і глибоко задуманими, темними очима в простенькому вбранні, але вся молодь так радісно її вітала, так жваво оточила її, посадила посеред гуртка, і всі прислухувались до її ще дитячих думок, тихого голосу" — Так починає Русова силует Лесі Українки. А далі слідує коротка та ядерна характеристика епоки та громадянського підлога на якому виростала жінка слаба тілом та з духом непоборимого гіганта. Влучно підібрані виїмки з творчості переплітає Русова цікавими особистими спогада-

ДОКТОРАТ ЗА ВАРЕННЯ

У Вашингтоні померла у 82 році життя Др. Маргарета Барклей Вілсон, світової слави знавця кухні та страв відживлювання.

Покінчивши у 1884 році каледж вона продовжувала студії над дієтикою різних народів та різних часів. У 1930 році передала ньюйорській Академії Медицини збірку куховарських приписів та стравосписів, починаючи від старинного Риму по наше століття. Збірка мала 4000 розділів. Великою заслугою Др. Вілсон було це, що своїм фаховим знанням допомогла після першої світової війни розв'язати тяжку проблему відживлювання у Англії. Англійський уряд звертався до неї по фахові поради у цій ділянці.

ми, заввагами, втручаючи навіть деколи непотвержені поголки — усе на те, щоб створити перед читачем образ живої людини, який у визначних одиниць звичайно затирається за образом полишеного ними духового надбання чи діл.

Усі жінки, змалювані Русовою у її творі — це живі люди, добрі доньки народу, віддані з посвятою та безінтересовністю вірній для нього службі: одні працюючи над поліпшення його долі у гуртах та організаціях — другі своєю духовою творчістю віддані цій самій ідейній справі.

Прочитавши книжку замикаєш її з переконанням, що Українка, це громадянська робітниця з типу, переконання призначення. Будь вона поетка, письменниця, науковець, професіоналістка, чи домашня хазяйка — служба для свого народу видається бути у неї покликанням вродженим і сильнішим за усе инче.

І посмертна дяка Русовій, що у наших передових жінок охопила цю прикмету, підкреслила та по мистецьки перелила на папір у своїй книжці. Дяка Союзіві Українок Канади, що цю книжку дав нам у руки саме тепер. У таку тяжку для українського народу хвилину. Бо замикаєш її з надією на краще майбутнє та вірою в українську жінку-громадянку.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Меланія Миланович, редакторка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилають до редакторки, англійські до співредакторки.

Оголошення, передплати посилають до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements send to: OUR LIFE, 866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Перед Конвенцією

За кілька днів зідуться разом представниці відділів США на свою чергову конвенцію. Зідуться у час, коли світові події поставили нас, Американців українського роду перед великою відповідальністю. В цілій історії України не було досі таких обставин, де цим Українцям, які найшлися поза межами України треба було для справи полишеного краю стільки зробити. А між цими — хтож має кращу нагоду, кому щаслива доля дала можливість більше зробити як не нам, що найшлися у Америці, у вільному, найвільнішому світі?

Перед нами праця велетенських розмірів, і її не дасться вичерпати зорганізуванням та переведенням якоїсь одної акції. Ця праця буде розширятися і зростати у майбутньому, бо за заспокоєнням голоду і холоду у наших нещасних вигнанців з рідної землі, прийде потреба заспокоїти їхні духові потреби, забезпечити освіту молодому поколінню та допомогти йому зайняти у світі гідне місце, звідкіля воно могло б працювати для свого полишеного краю. До цього усе важною буде потреба висвітлювати українську справу перед вільним світом, приєднувати її приятелів, шукати зв'язків і піддержки там, де є люди, які хочуть довідатися правду про нещасну долю України і мають можливість цю правду зужиткувати на її хосен. У майбутньому ми вже не будемо вважати нашим успіхом це, що ми до когось написали, чи сказали, лиш те, яку на це ми дістали відповідь та що цим досягнули. Зростати-муть вимоги до нашої праці, до її вислідів та до людей, що стоять у проводі. Бо надто великий обов'язок супроти України спадає на її еміграцію, між якою ми, у Америці, стоїмо у першому ряді: ситі, безпечні, з вільними руками та голосом.

Та чи є у нас досить людей до такої праці, чи буде кому забратися за неї та повести куди слід? Жалко визнати, але хоч числом ми на американському континенті такі, що від біди і малу державу могли б створити — то коли мова про активний елемент, то усе у нас спочиває прямо на горстці людей. У громадянському житті не найшлося у нас способу, як широкий загальний зактивізувати, чи іншими словами — як придбати лави громадянських робітниць і робітників.

Коли мова про жінки — то таке завдання міг і може виконати Союз Українок Америки. Він міг і ще досі може придбати нашої еміграції десятки тисяч рук до громадянської праці, у організації сильній морально та матеріально, випосаженій у це все, чого наші сестри по тамтому боці океану по нас надіються. На усе ще не запізно. — коли знайдеться спосіб.

Ми читали відозву Українок у Парижі, які покликаються на нас, на нашу громадянську силу, на нас, які мають "свої домішки, будинки, музеї, крамниці, бібліотеки, пресу" Хто писав це — свою думку опирає на рахунок правдоподібності. Двадцятилітня організація у вільній, багатій Америці — це ж моральна і матеріальна сила! А коли ми не є нею сьогодні, то вина у тому, що від початків не мали одної, найважливішої цілі перед собою: зактивізувати через США увесь наш жіночий загаль, вихиснувати для загальної справи кожний жіночий талан. А так, блукаємо у колесі усе цих самих відділів, з яких багатьом що кілька літ треба давати "застрик" і їх відновляти, бо примірають. Ці самі люди майже від двадцяти літ себе взаємно організують і переорганізують, не находячи доступу до широких мас нашого жіноцтва.

Правда, це жіноцтво, що приїхало з краю та для якого США

Сезон звичаїв та традицій

Починаючи від Андріївських Вечорниць до Великого Посту життя на українському селі переливалося у широкому руслі народних обрядів, звичаїв і традицій. Зимові місяці несли заслужений спочинок землі-природі і цему, хто на ній працював. Для хлібороба та його рідні починався з приходом зими час гостинних взаємин, розривок та радощів. Було їх у тому часі більше та різноманітних, чим у других порах року. Майже біля кожного церковного свята, що припадає у зиму народня творчість залишила безліч обрядів та традицій, а у кожному випадку душею їх було українське жіноцтво.

Правда, обставин надто пригожих для таких безжурних розривок зимового сезону у нашому народі не було. Одна політична неволя йшла за другою, а недатки та визиск зі сторони цих, що панували над народом витискали своє п'ятно на кожній ділянці його духового життя.

Та хоч у тяжких обставинах то всежтаки українська жінка не падала духом. З найдавніших часів, з часів татарських та половецьких наїздів остала традиція, яка вказує на це, що Українка усе намагалася заховати хоч частинку життя, на яку не падала чорна дійсність. Докладала усіх старань, щоб мимо найтяжчих обставин жило і вдержувалося щось, що могло б заспокоїти голод за сердечними, близькими взаєминами між людьми, за красою щоденного життя, чи теплом родинного вогнища.

Саме щоб такий голод заспокоїти — українська жінка та дівчина прибирали хату вишивками, готували Святу Вечерю, красили писанки — була душею різних обрядових свят. Наші етнографи підчеркують це з притиском, що якби не українська жінка — наша традиція ніколи не вийшла була такою поетичною та глибокою змістом. Що якби не українська жінка, ця традиція не пере-

тривала б такі довгі століття, будучи свідком нашої славної, чи трагічної минувшини.

Чи треба нам, американським Українцям зберігати старинні звичаї цього народу, з якого ми вийшли? Без сумніву, що так. Ми-ж бачимо, як своїх звичаїв досі бережуть тут інші народи, що прибули ізза моря. Бачимо, як американський нарід, хоч молодий — то всеж стремить вже до цього, щоб творити та заховувати свою власну традицію. Бо вона є цим ланцюгом, що вяже найдавніші покоління з сучасними, а віки зцементує в одну цілість — історію народу. Типовим зразком американської традиції є на пр. День Подяки, а стравоспис святочного обіду на цей день, з індиго, паєм та іншими смаколикками напевно перетриває так довго, як довго жити-ме американський нарід. Хиба що в міжчасі наука накаже людям побирати поживу у пастильках чи пігулках!

Наші звичаї, які ми тут плекаємо та передаємо своїм дітям — це один з доказів, що походимо з давнього славного роду. І що український нарід від віків проявляє прикмети, які й сьогодні мають таку добру ціну у співжитті між людьми, а то й цілими народами. Що був він гостинний, спочуваючий, товариський, гуманний — що мимо тяжких ударів долі усе шукав способів, як зберегти радість життя та силу "вистривати і не датися".

НОВІ ВІСТКИ

Пише нам знайома з Парижа: "На днях одержала я вістку від п. Мілени Рудницької, що вона заснувала на терені Німеччини Союз Українок, та навіть видала свою одноднівку. Зачуваю, що має теж відбутися якийсь Жіночий Зїзд.

В Парижі є кілька студенток-бувших вязнів концентраційних таборів в Німеччині. Ми уладили для них вечір спогадів, де вони розказували про всі ті страхоття які довелось їм пережити по німецьких таборах.

у першу чергу існує — це вже покоління бабунь, а не мамів, і здавалося, що тепер вже пізно до них забиратися. Але маймо на увазі, що саме на жінках у цьому віці спочивають усі американські жіночі організації. Американки між 40-60 роком життя, це там найактивніший громадянський елемент і уся праця на них полягає. Жінка, яка виповнила своє материнське завдання, виховала дітей, при них і задля них інтересувалася життям — у кожному віці дасться привчити громадянської праці та найде у ній нову ціль, розвагу та життєвий підйом.

Руки до громадянської праці — це сьогодні у нас найбільш нагяча і болюча потреба. Тому коли за кілька днів зїдемося на конвенцію, не марнуймо багато часу говорячи про це, що ми досі зробили. Воно крапля у морі в порівнанні з тим, що повинні ми ще зробити. Зужиймо цінний час, досвід та добру волю на те, щоб розговоритися та придумати спосіб, як на найблищу конвенцію привести представництво не трьох, але тридцяти тисяч зорганізованих Американок українського роду.

Клявдія Олесницька.

YOUTH FORUM Dec. 9, 1945 1:30 P. M.

PROGRAM

"WHAT ROLE SHALL THE U.N.W.L. PLAY IN OUR UKRAINIAN AMERICAN LIFE?"

PART I—UNDERSTANDING OURSELVES

(Our opportunities as individuals of the present day America)

1. Merging Nationality with Americanism—Miss Marian Lantz
2. Careers with a Ukrainian Background—Miss Olga Dmytriw
3. Ukrainian American Undergraduates—Miss Sophie Demydchuk

Summary—Mrs. Q. Fereshetian

Discussion

ENTERTAINMENT

PART II.—PLANNING OUR PROGRAM

(Ukrainian American Organizations)

1. American Youth Program—Federation Speaker
2. Mothercraft—Mrs. Annette L. Kmetz
3. Role of Ukrainian-American Educators—Miss Natalie Koster

Summary—Mrs. Q. Fereshetian

Discussion

Adoption of resolution

Jubilee Concert and Banquet, 5 p. m.

У 20-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Централа СУА отрим запрошує шановне громадянство на

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

— і —

БЕНКЕТ

— які відбудуться —

В неділю, 9-го грудня, 1945
В ГОДИНІ 5 ПОНОЛ.

в УКРАЇНСЬКИМ ДОМІ—849 Н. Френклин ул., Філадельфія

В концерті візьмуть участь: Пані **Ольга Павлова**, сопран-солістка з канадійського радіа і відома з виступів в Нью Йорку, з панною **Олею Дмитрів** з Джерзи Ситі, при фортеп'яні; "Таночний ансамбль" дітей Сиротинця; Катедральний Хор Філадельфії, під батутуою п. **Степана Марусевича**; **Елінора Кульчицька**, челістка з **Аделайдою Кульчицькою** при п'яні; Святочні бесіди по українськи й англійськи: **Клявдія Олесницька**, редакторка "Нашого Життя" і **Амелія С. Бохей**.

БІЛЕТ \$2.50 ВІД ОСОБИ

Пані Ольга Павлова

ВАЖНІ ПРИГАДКИ

Відновити передплату **Нашого Життя** треба зараз, без огляду на те коли ваша передплата виходить.

Ми посилали пригадки по 2 і три рази, й не знімали вашого імені з листи передплатниць в надії що все таки цю передплату пришлете. Не наражуйте своєї організації на непотрібну страту грошей і праці, яка є получена із спізненими передплатами.

Святочні побажання — оголошення відділів і поодиноких членок, як теж українських бизнесменів треба якнайскорше прислати на адресу:

OUR LIFE

866 North 7th Street
Philaedlphia 23, Pa.

Шукаємо жінок у відділах які заняли збиранням передплат "Нашого Життя" Їхні імена і число передплат які вони пришлють будуть подавані в газеті, а не відділів, як було дотепер.

Зберіть передплати чи то нові чи відновлені й пришліть на вище подану адресу, враз з поштовим переказом або чеком.

Адміністрація
"Нашого Життя".

Третий Конгрес Американців українського походження буде в суботу, 26 січня, 1946, в готелі Вашингтон, у Вашингтоні. Відділи СУА. повинні вибрати своїх делегаток на найближчих зборах.

Стефа Абрагамовська

Сема Конвенція С. У. А.

В одинайцятім числі "Нашого Життя" редакційна стаття називає місяць листопад місяцем обрахунку совісти українського народу. Це навело мене на думку, що конвенція нашої організації, а до цього ще ювілейна, повинна стати обрахунком совісти нашого зорганізованого жіноцтва. Двадцять років іде вже праця у нашій організації. Це дуже довгий час, але порівнюючи нашу діяльність з цим часом та подіями, які зайшли у світі, наша діяльність таки дуже мало замітна. Ще до недавна уся праця наших відділів оцінювалася по кількості уладжених концертів, представлень, вечерниць та зібраних на них грошей. Десь колись до цього долучився якийсь протест у політичних справах. чи віче.

Дивлячися на цю діяльність теперішнім оком мусимо признати, що ця праця була скоріш розривкою та приемністю для нас самих, а не чимось таким, щоб змусило других числитися з нами. А наші віча та демонстрації теж нікого на нашу користь не приєднали і крім нас самих — ніхто другий ними не переймався.

Які цього причини, хто з нас тут завинив, у чому ми занедбані — це все треба при нагоді на конвенції перевернути і постановити іти кращими слідами у майбутній діяльності організації. Щоб це зробити — треба нам перш за все визбутися підзорливості та недовіря одна до другої. Ці хиби існують не лиш серед жінок: вони розпаношилися у цілім нашім громадянстві. Вже само оголошення у пресі кожних збірок є доказом цього, що взаємно ми усі собі не довіряємо.

Не постуємо теж дальше в організації та не розвинемо діяльності у іповажнішому напрямі, коли не обєднаємося з цим великим числом наших по-сестер на яких ми усе ще дивимося "з гори" та при кожній нагоді стараємося їх упокорити. Моральна піддержка та прихильність для кожної одиної українського роду — це наш обов'язок, який ми, будучи такі довгі літа у організації, повинні краще розуміти, чим хто другий.

Не менше важне теж це, щоб при кожній нагоді з чужими ми

(Продовження на Стороні 7-ій)

Делегатки на сему конвенцію СУА

ДОТЕПЕР ЗГОЛОСИЛИСЯ:

- Відділ 1 Нью Йорк Ситі — Анна Колтон
- Відділ 3 Нью Йорк Ситі — Ева Кобзар
- Відділ 4 Нью Йорк Ситі — Параскевія Бенцаль
- Відділ 5 Детройт, Міш. — Павлина Будзол
- Відділ 6 Рочестер, Н. Й. — Агафія Пастущин
- Відділ 8 Бронкс, Н. Й. — Ева Хомів
- Відділ 10 Олифант, Па. — Анна Душна
- Відділ 14 Клівленд, О. — Марія Крафт
- Відділ 21 Бруклин, Н. Й. — Анна Курилло
- Відділ 21 Бруклин, Н. Й. — Марія Мойсей
- Відділ 22 Джерзи Ситі, Н. Дж. — Ксеня Барна
- Відділ 22 Джерзи Ситі, Н. Дж. — Емілія Угорчак
- Відділ 24 Елизабет, Н. Дж. — Марія Полевчак
- Відділ 26 Детройт, Міш. — Марія Будор
- Відділ 29 Вунсакет, Р. Ай. — Розалія Вецаль
- Відділ 30 Клівленд, О. — Розалія Завінська
- Відділ 31 Детройт, Міш. — Марія Слободян
- Відділ 33 Кліфтон Гайтс, Па. — Розалія Мандзік
- Відділ 36 Шикаго, Ілл. — Анна Брудна
- Відділ 41 Філадельфія, Па. — Розалія Кісь
- Відділ 41 Філадельфія, Па. — Марія Чопик
- Відділ 42 Філадельфія, Па. — Пелагія Малиновська
- Відділ 42 Філадельфія, Па. — Марія Григорець
- Відділ 42 Філадельфія, Па. — Анна Мишишин
- Відділ 42 Філадельфія, Па. — Олена Шефт
- Відділ 42 Філадельфія, Па. — Ева Вовчук
- Відділ 46 Філадельфія, Па. — Ангела Банах
- Відділ 46 Філадельфія, Па. — Марія Сенько
- Відділ 47 Філадельфія, Па. — Текля Шпак
- Відділ 47 Філадельфія, Па. — Парія Горбова
- Відділ 48 Філадельфія, Па. — Емілія Слободян
- Відділ 48 Філадельфія, Па. — Ева Мандро
- Відділ 52 Філадельфія, Па. — Стефанія Креденсор
- Відділ 53 Бруклин, Н. Й. — Стелла Круг
- Відділ 59 Болтімор, Мд. — Юлія Маньовська

ЦЕНТРАЛА СУА.

ВЕЛИКИЙ ЮВІЛЕЙ СВА В ДЕТРОЙТІ

Ми Українки, членки Союзу Українок Америки, зорганізовані в шістьох відділах, святкували 20-літний ювілей Союзу Українок Америки, в днях 20. і 21. жовтня, 1945.

Свято випало дуже успішно. Програма була на причуд атракційна, публіка, яка сягала по верх тисячі, була дуже задоволена і висказувалась, що нема то таки, як програму приготує Союз Українок Америки то на таку програму варто іти і дивитись. Таке глибоке враження в публіки викликали наступні точки:

Вистава української хати, під проводом п-ні І. Козаченко, викликала чудовий ефект на приєднаних; говорили люди: О! Боже, чи має хто з народів більшу красу хати, як ми, Українці?

Вистава української ноші під умілим проводом п-ні Ю. Шустакевич зробила на глядачів такий вплив, що оплескам не було кінця. П-ні Ю. Шустакевич вложила в цю виставу велику працю, створила з неї цілу літературу, на пів години часу на сцені, дівчата виходять одна по другій в чудовім строю когройсь частини України, а інструкторка пояснює історію цього строю (костюму). Ця нова і перший раз зроблена сценічна атракція в нашій громаді лишиться на довго в пам'яті. Ну, а чи зможе хто з нас забути таку умілу, чутливу і щирю промову нашої Гості і головної референтки з Нью Йорку, п-ні К. Олесницької? П-ні К. Олесницька це справді талановита бексидниця.

Також наші хори: ім. Котляревського під управою Д. Атаманця і Дівочий Хор "а капеля" під управою Стефанії Андрусевич виконали свої продукції дуже добре і вплили цього духового ліку у зболілу українську душу приєднаних, бо спів і музика це духовий лік.

Священники наші о. д-р С. Тиханський і Савітник С. Побуцький знаменито промовили, кличучи публіку до збірки на воєнних наших скитальців в Європі. Панни Шандак і Мозола чарували приєднаних своїми дуетами. Це молоденькі дівчата, на яких наша громада покладає надію, бо є в них таланди. Коби Бог дав, щоб вони тих талантів не стратили.

Наша Голова Філії С.У.А., п-ні Сена, широко, по материнськи витала публіку. А широко знана діячка нашої громади п-ні К. Хомяк в кінцевім слові, кликала жінок і молодих жінок матерей вступати в члени С.У.А., бо будучність цієї тепер так великої організації лежить у їх руках.

І матеріально свято вийшло успішно. Загальний прихід

\$1.229.00, а це з почесних членів, з тикетів, збірок і деклярацій товариств: Український Політичний Клуб при Монделіот \$15.00, Сестрицтво Непорочного Зачаття Діви Марії \$10.00; 162 відділ Провидіння \$10.00; Апостольство Молитви \$5.00; Хор ім. Котляревського \$5.00.

По виплаченні ріжних коштів, що були досить великі, доручено збірки, де було призначено: \$75.50 до "Українця Вор Реліф" на руки голови п. Панчука, а \$79.85 до нашого о. дра. С. Тиханського для пересилки через канцелярію Єпископа на збігців священників в Європі. Оставших \$680.00 розділено по половині так як було призначено: \$340.00 на Вищу Школу в Стемфордї, Конн., а \$340.00 на стипендійний ювілейний фонд С.У.А.

Працювали: східна сторона з Гемтремком і Норт Детройтом. Відділи С.У.А. 5, 26 і 31 придбали з почесних членів, тикетів і збірок \$755.85. Західна сторона з відділами 16, 23 і 37 придбали \$473.15.

Поодинокі відділи працювали так: Відділ — 5 — \$219.00; Відділ — 31, — \$217.00; Відділ — 26 — \$141.00. А на західній стороні відділи не розділили своєї праці на поодинокі відділи.

Вистава літератури, була в нашій програмі теж і сповнила свою функцію; продано рідних книжок на околом двайцять доларів.

Є нарікання всюди, що рідна книжка не розходитьсь. Робить виставу книжки, при ріжних okazях, то буде популяризуватись і розходитись рідна книжка.

Кінчаючи цей довгий звіт нашого 20-літнього ювілею С.У.А. стверджую, що спільна праця, спільне порозуміння виказали обильні жнива. Сьогодні члени, працівниці цього свята почувують духове вдоволення, духову красу, бо їх праця принесла велике моральне вдоволення і користь матеріальну, яка пішла на виховання нашої молоді. Бо без свідомої молоді ми не можемо жити і розвиватись як нація. Теперішня наша молодь це на 95 процентів ляльки, без почуття і розуміння рідного українства.

Тому ми Союзнянки ставимо натиск, устроюємо ювілеї і ріжні свята і з них матеріальний здобуток призначуємо на рідні школи, на виховання нашої молоді, бо тільки свідомі, патріотично вихована молодь це наша будучність!

Окремі збірки на таких святах заряджуємо для наших нещасних збігців в Європі, бо братів і сестер мусимо ратува-

НЬО ЙОРК

Повакаційна праця 4 відд. С.У.А.

Осінній сезон у нашому відділі зачався оживленою діяльністю Щоб побільшити відділову касу вже на перших повакаційних зборах ухвалено уладити "Вікторі-баль" і Чайний Вечір. Ширше дискутовано теж справу допомогової акції українським скитальцям в Європі, виявляючи готовість співпрацювати як найревніше з Жіночою Секцією Допомогового Комітету. З каси відділу ухвалено 25 дол. на ювілейний дар С.У.А., 10 дол. на організаційний фонд, 20 дол. на пресовий фонд.

На кінець місяця жовтня припадають іменини голови Окружної Ради в Нью Йорку та членки відділу пані І. Бенцаль. В признанні її ревної громадянської праці членки відділу вирішили уладити для неї несподіванку-гостину. Порозумівшись з другими ньюйорськими відділами спільними силами уладжено для неї дня 19 жовтня в домівці Дем. Клубу гарний вечерок. Поважне число членок С.У.А. і гостей засіло до святочного стола, по середині якого пишався гарний імениновий кейк, і з напруженням вижидало приходу пані Бенцаль, яка про гостину нічого не знала. Коли впроваджено її на салю — вона зі зворушення прямо не могла сказати слова. Присутні радісно її витали і розпочалася гостина у часі якої подано в дарунку соленізантиці золоту шпильку з ковтками. На шпильці вириті назви усіх ньюйорських відділів. Присутні як одна рідня гостилися весело, а пані Корнатова покликувала членок і гостей, які склали бажання пані Бенцаль підкреслюючи її громадянські та особисті прикмети, якими зеднує собі приятелів, а суспільній праці робітниць. Пані Бенцаль зі слезами в очах дякувала за гостину та дарунок, який на ціле життя буде для неї дорогою пам'яткою спільної праці в С.У.А. З вечері остало 19 дол. приходу, які передано Окружній Раді, щоб признала їх на якусь добродійну ціль.

Марія Ленчук, писарка.

КЛІВЛЕНД, О.

На Ювілейний Дар С.У.А.

На святі 20-літнього ювілею С.У.А. що відбувся 8. листопада, ц.р., а який уладив 30 відділ С.У.А. в Клівленд, О., зібрано датки на Ювілейний Дар С.У.А. з призначенням на стипендії для наших студентів на вигнанні в Європі. Датки зложили:

ти. Ми одинокі для них лишлись як ратунок.

Секретарка 20-літнього Ювілею С.У.А., в Детройт, Міш., Анастасія Г. Біловус

Впр. о. Ю. Гресько, 5; адвокат І Білінський, 5.00;

По \$1.00: пані: Чорній, Чубінська, Лялюк, Пашковська, З. Лазука, Шегда, Кухта, Караль, Когут, Пукач, Курінко, Терлецька, Малаховська, Папула, Різун, А. Коберська, Р. Завінська, Е. Дуброс, П. Маєр; панове: Колодій, Рипіч, Жук, М. Заблоцький, Ф. Мураль, Н. Задерецький, Павликовський, Пискливець, Я. Грицина, Кривий, М. Габрівський; Дрібними \$5.25; Разом \$45.25.

На Пресовий Фонд С.У.А.

Дня 18. листопада відбулися збори 36 відділу С.У.А. в Шікаго, Ілл., з приводу організаційних відвідин голови С.У.А. Олени Лотоцької. Перед діловими зборами була вечеря, яку приготувала в своїм домі секретарка 36 відділу, п. Марія Шемердяк, за поміччю членок відділу. Підчас вечері приєднані зложили датки, в сумі \$31.30, з призначенням на пресовий фонд Нашого Життя. Зложили пані: Емілія Ковалик, 5.00 дол.; по \$1.00: Анна Брудна, Анна Грицук, Анна Мельник, А. Ханас, Катерина Шемердяк, А. Ментус, А. Пухальська, Анастасія Саган, Ольга Крупяник, А. Кошіль, М. Огніста, М. Шемердяк, Вікторія Лашин, Анна Савчак, Катер. Щербата, Стефанія Подоляк, Анна Побуцька, Варвара Кіт, Пелагія Семирак, А. Савчин, Катер. Гула, Олена Кріль, Катер. Пирович, Анна Гіжовська. Дрібними 30 центів. Разом \$31.30.

МАРІЯ БІЛЕЦЬКА

"Клівленд Каледж" запросив п. Марію Білецьку на вчительку хрестикового вишивання й писання писанок. Курс почався 16 жовтня, години від 1 до 2:45 кожного понеділка. Пані Білецька була запрошена також на радіо стачію WRN, в Клівленді, щоб дала півгодинний виклад про українську писанку, її значіння, і спосіб писання.

Марія Білецька є активною членкою 14 відділу С.У.А. в Клівленді. Вона має багато прегарних мистецьких вишивок і писанок свого виконання й взору.

Junior League Section

The Light of Your Lamp

In a Swiss village, there is a little church where a certain tradition has been preserved since the sixteenth century. A traveler who arrived there one Christmas evening heard the clanging bells and noted that peasants on their way to church were carrying lamps. Each one had in his hand a bronze lamp.

"Why does each one carry a lamp?" asked the traveler.

A villager replied, "We have no other way of lighting our church. When it was built in 1550 the decision was made that each attendant should bring his own lamp. The church is now known as the 'Church of the Lighted Lamps.' Each one who enters makes the whole church brighter, and each one who stays away knows that the church will be darker because he is not there."

• • •

The lamps carried to church by these villagers on Christmas Eve illuminate in brighter glory the message of the Christ Child: "Peace on Earth, Good Will Toward Men." In a world still torn with grief, destruction and enmity, this prophecy today may hold a certain amount of temerity, but nothing less than peace on earth will satisfy women.

It is true, that to all appearances it seems that the spirit of our Master is still far from the hearts of men, and certainly it is farthest from the hearts of the misrulers of the land of our Ukrainian fathers. But however remote the day, we shall surely see the triumph of His ideal of Peace on earth, good will to men. Because the one thing — the only thing that can save the human family and establish it in everlasting brotherhood is the golden rule, the spirit of the good Samaritan, the Cross of Christ.

In this darkened world, each praying woman is a lamp bearer, helping to illuminate this dark world by worshipping and spreading this faith. The Ukrainian lamp-bearer dare not stay away, for her lamp-light is needed now as never before. Though she may feel that her individual effort is small, nevertheless, like the light of the lamps in the Swiss church, the effect makes a mighty whole. So long as she, like all Christian women, — maintains her vigor, her humility her humanitarian efforts, her standards of culture, her Christianity — her nation will survive, with all mankind, in the assurance that some day the goal of a warless world will be attained. This is the right of every man, woman and child and this right will eventually be attained.

The light of your lamp is needed.

SUA Welcomes New Youth Branch

J. C. Junior League Formed

Upon invitation of the Misses Mary Barna and Ann Magura, an enthusiastic group of young women of Ukrainian descent met at the Women's Club on Fairmount Ave., on November 14th, to form Jersey City's Ukrainian Junior League, deciding unanimously to apply for membership in the Ukrainian National Women's League of America.

As reported at length in the Jersey Observer and the Jersey Journal, the League is composed of "Ukrainian women interested in local, national and international activities.

"One of their immediate objects will be to try to assist the displaced Ukrainians in Europe who are being sent back to Russia against their will. Another is to co-operate with the Ukrainian war Relief Agency. These women will participate in civic, welfare

and educational activities of the community and contribute their whole-hearted support to national relief organizations and national drives or campaigns such as the Red Cross and the Infantile Paralysis Foundation.

"This group says it will endeavor to enlighten the public on the difference between Ukrainians and Poles and Russians, and point out that a Ukrainian is no more a Pole or a Russian than an Irishman is an Englishman. It will also present the cultural qualities of the Ukrainian people; advance the interests of Ukrainian people locally, nationally and internationally; will conduct classes on the history and background of Ukrainians; hold open forums and speaking classes.

"Election of officers will take place at the next meeting to be held on November 30 at 681 Ber-

Problem of Ukrainian Artists

By Olga Dmytriw

During the past few years, my hobby, which is piano accompaniment, has occasioned many trips to various cities in the eastern United States and Canada. Since most of the concerts in which I have taken part were by or for Ukrainians, I have become acquainted with the Ukrainian key-people, the "Doers" of these various cities. These active people are always eager to discuss the local Ukrainian situation. One curious fact emerging from these chance meetings and talks has made itself so obvious, I think it needs only a little publicity to make us all aware of its existence and its obvious disposition. In every town I visit, some one is certain to mention a young Ukrainian in the vicinity who has distinguished himself or herself in some particular field, yet whose identity is unknown to most Ukrainians. When eventually I met this accomplished person, and asked about his or her Ukrainian activities, the reaction was invariably the same: they would eagerly play, sing, dance or lend their paintings, sculpture, etc., **but no one had asked them to do it as yet.** Invariably too, these artists have confessed that they received their best inspiration from their Ukrainian background, yet they were hurt that their own people knew nothing of the honors they won, for which they worked and sacrificed.

The first time I became aware of the existence of a large number of talented Ukrainian Americans was several years ago, when I had the opportunity to act as assistant to Miss Mildred Milanowicz, in setting up a Ukrainian Art Exhibit at the Hotel

Pennsylvania in New York City, in connection with the annual convention of the Ukrainian Youth League of N. A., held then and there. In response to our small advertisement in the "Ukrainian Weekly" a surprisingly great number of young Ukrainian artists from near and far brought their work to be shown at the exhibit. The success of this occasion, which had no serious planning and no offering of prizes, planted the thought in many a person's mind: "What can be done for our artistic youth with serious planning of a competition offering a substantial prize?"

SUA Exhibit Discovers More Talent

Another more recent exhibit, at which I also acted as assistant was the Madison Square Garden Exhibit of Ukrainian Folk art, held under the auspices of the Soyuz Ukrainok. In the course of planning this exhibit (a bit frantically and from scratch) I met many talented artists and highly trained technicians who eagerly consented to use their talents to insure the success of our Ukrainian exhibit. The talent offered extended into various fields. There were architects, artists, dancers, costume designers, display experts, lighting-effect experts, Easter egg artists, photographers, advertising men, radio men, public speakers, singers, even carpenters. People with no artistic talent offered their services to sell tickets, sell articles, run errands, tend the booth, and finally there were some who just stood around and worried. Trying to please these worriers who

(Continued on page 6)

gen Ave., 8 P. M. Those present at the meeting were the Misses Mary Barna, Nettie Barna, Helen Chmiak, Natalie Koster, Pauline Staranka, Mildred Milanowicz, Mrs. Mary Ann Lotowycz and Mrs. Katherine Wagner. Miss Ann Magura presided.

One of the projects unanimously accepted at the meeting was that each member donate some canned food for needy families on Thanksgiving Day. These packages were to be delivered to the home of Miss Mary Barna. The hostesses for the evening were the Misses Mary Barna, Natalie Koster and Mildred Milanowicz."

Members of the Junior League have completed plans to organize

carolling groups to raise much needed funds to aid the Ukrainian Congress Committee of America. The plan has the enthusiastic support and cooperation of the Very Rev. Wladimir Lotowycz, pastor of the SS. Peter and Paul Ukrainian Church and of Mr. William Gela, choral director of the church, who has volunteered to coach the groups for carolling.

All young people (male and female) who are interested in the fun and frolic of carolling for a good cause, are invited to join by writing to Miss Mary Barna, 703 Summit Ave., Jersey City 6, N. J., or to any of the members, who will enroll the volunteers in church on Sundays.

PROBLEM OF UKRAINIAN ARTISTS

(Continued from Page 5)

keep voicing the fear that things are not good enough, is always an incentive to producing better results. This exhibit was the occasion where it was conclusively proved **that women can work together**, forgetting differences of religion and politics.

Again at this occasion the thought arose: "If these people and their talents had been known some time before the necessity arose, what would have been the results of serious and coordinated planning? In short, why not a committee that can function at a moment's notice and produce a Ukrainian exhibit the fame of which will benefit everyone involved? It has been done and can be done better.

Artists' Directory

I have received numerous requests to supply the name and the fee of an Ukrainian artist for engagement at various functions in many cities. If it was possible, the information was supplied, yet instances remained where no name could be given. Certainly that locality must harbor an artist, why is such information lacking?

When one considers that the above situations are encountered in many cities, one is forced to conclude that a problem exists and its solution is up to all of us Ukrainian Americans.

Therefore, why not a movement to coordinate young Ukrainian talent for appearances at concerts, recitals, festivals, etc.? Our best publicity has come from music, so why not develop that line further?

Our Music Needs Modern Treatment

As for music, I can speak from on-the-scene knowledge and say that Ukrainian music in America needs newer treatment. More and more occasions will arise when the American music critics will be called upon to judge and criticize the artistry and musicianship of aspiring young Ukrainian American artists. These artists will naturally be judged on their renditions and interpretations of accepted works. If any Ukrainian offering is included in this artist's program, the American critic will be forced eventually to acquire a basis for judging the work. It is time to cultivate that critic's taste now, for Ukrainian art. That means, in music, concertized arrangements of Ukrainian folk-songs. It means popularizing Ukrainian music among the Americans, even to the extent of translating lyrics into English.

The day of performing exclusively in Ukrainian for Ukrainians and only among Ukrainians is past. Such exclusive performanc-

es are all right in their way but bring none of the desired and necessary publicity we need right now. This new movement **to cultivate American taste for Ukrainian music** can be undertaken locally by choirs and individual artists. Especially effective in this field would be women's organizations in promoting and backing American appearances of their local talent. As for finished talent of star calibre, why not a Central Artists' Service Bureau, let us say, in New York, which would undertake to launch and sponsor the career of a promising artist recommended by these local committees? A non-profit bureau could do much to benefit both the aspiration and the names of the Ukrainian people.

Why not annual music Festivals with choral competitions, sponsored by the women's organizations?

With the renewal of our Ukrainian activities, I think some concrete plans to solve these above-mentioned problems should be made.

SUA Forum to Discuss Plans

The Ukrainian Nat'l Women's League of America has offered its YOUTH FORUM for discussing and formulating just such plans. I have been invited to speak on this subject and am deeply interested in any suggestions that would help launch such a music movement soon after the Forum. One excellent and workable plan already has been proposed, but I would like to hear other suggestions at the Forum on December 9th.

SUA WELCOMES NEW YOUTH BRANCH VARIED PROGRAM AT N. Y. MUSICALE

Doing their part in keeping the home choirs singing till the boys come home, the girl members of the N. Y. and N. J. Chorus presented a charming musicale on Sunday, Nov. 4th at the N. Y. International Institute on E. 17th Street.

The light program began and ended with selections by the Girls' Chorus, conducted by Mr. Stephen Marusevich, the Chorus' director since 1937. A large and appreciative audience, seated informally about tea tables, applauded their rendition of the Ukrainian songs, "When Winds Blow," "Maiden's Lament," "When two Hearts Part," "Prayer," and was further delighted with the English selections, "Moonlight and Starlight" and "Shortnin' Bread."

Miss Mary Bodnar, soprano soloist of the chorus, sang "My Mother Told Me" in Ukrainian and Shubert's "Serenade" in English.

An added attraction was the delightful harmony of the Colle-

THE EDITOR OF "OUR LIFE" TO CLARE BOOTHE LUCE

November 26, 1945

The Honorable
Clare Boothe Luce
Member of the
House of Representatives
Congress of the United States
Washington, D. C.

Dear Madam:

It was a great satisfaction to read a report in the newspapers about your demand in Congress on November 24, 1945, that the scores of thousands of displaced persons of Ukrainian nationality, who are suffering great hardship in camps for the displaced throughout occupied Europe, and are exposed to still greater hardship and danger of unwilling "repatriation" to the Soviet Union, should be given more consideration by the Allied Military and Civil authorities. Especially admirable was your just and humane demand, that Ukrainian displaced persons who are unwilling to return to their homeland now occupied by the Soviets, should not be compelled to do so, nor turned over to Soviet authorities for repatriation by force.

I personally and thousands of Americans of Ukrainian descent receive daily stacks of letters and messages from our displaced brethren, through the courtesy of American soldiers and church organizations, which is the only way their words can reach the outside world. All these letters tell of suffering, hunger, disease and fear. Fear of repatriation to the Soviet Union against their will is the most persistently stressed theme on which they dwell, and there are many reports of suicide committed by persons threatened with forcible deportation to the Soviets.

By your opposition to the forced repatriation of these displaced persons to the Soviet Union, you have already won the admiration of Americans of Ukrainian descent. We hope that through your influence and that of other Americans who have consideration for human rights, an indefinite reprieve will be granted to displaced Ukrainians from forcing them to return to their homeland, now under totalitarian rule of the Soviets. This would, however, be only a reprieve. A final solution of the problem of this suffering mass of humanity could be arrived at by facilitating the settlement of displaced Ukrainians in the Western Hemisphere. If you could use your great prestige toward solving this problem, you would undoubtedly win the everlasting gratitude of all Ukrainians.

Very sincerely,

Claudia H. Olesnicki.

giate quartet, composed of Harry Price, Doug Flanigen, Phil Sellers and Bob Loos, all engineers employed at Wright's Aero. Co., of Patterson, N. J. Rounds of applause greeted their offering of "Toast" from the 55th Psalm Book, "Erie Canal," an American folk song "Subway Song" by Roger Byrd and "Talk About Jerusalem Morning" a Negro spiritual.

The entertainment was concluded with an exhibition of Ukrainian dances by the Misses Pearl Chrycak, Ann Chomek, Jean Holak and Kay Petryk. Guests enjoyed dancing after refreshments were served by members of the choir.

N. Y. C. FEDERATED CLUBS CONVENTION

Adopting a resolution urging the inclusion of one qualified woman among the five representatives of the United States on the General Assembly of the United Nations organization, the recent convention of the New York City Federation of Women's Clubs featured talks by Mrs. La Fell Dickinson, president of the General Federation and by Mrs. William Dick Sporborg chairman of the Federation's Department of International Relations. Both Mrs. Dickinson and Mrs. Sporborg were consultants at the San Francisco Conference. Mr. Frank L. Kluckhorn, New York Times correspondent, also spoke.

The 128th convention of this Federation was held at the Hotel Astor and was attended by Mrs. Annette L. Kmetz, SUA's Public Relations Chairman, and Mrs. Jeannette Bencal, president of the New York Council of the SUA.

Mrs. Dickinson brought back this message to the Federation Club members: "We must face the responsibility of an understanding among all people to create lasting peace." She urged American women to acquaint themselves with women from other countries, and added that there were 61 Federated Clubs in foreign lands.

Mrs. William Sporborg, the next speaker, reported on her appeal made at the Conference for a "Committee for Self Government" to be established by the United Nations Organization. This committee would listen to appeals from people seeking self government and also to complaints of tyranny by nations ruling such people.

Another interesting speaker was F. L. Kluckhorn, who, in his talk, covered World War II from the time that he and Drew Middleton were the first to land in Africa, through to his recent return from Japan, where he interviewed Emperor Hirohito. He expressed the belief that Jap women are as much against war as American women, which reason prompted General Douglas MacArthur to insist on granting Jap women the right to vote.

Annette L. Kmetz.

ЗМІНА ВАГИ

Багато наших господинь користається при святочному печенні куховарськими приписами, де вага подана в декаграмах, а міра в літрах. Щоб не робити похибок в перерахуванні на унції і кварта, пригадуємо ту, що

1 унція — 2 з половиною декаграма,
одна чвертина фунта — 10 декаграмів,
одна літра, це одна кварта і одна чвертина пайнти.

БІЛЯ
ХАТИТА
КУХНІ

Печиво

Наближається пора свят, а з ними нагода для господині втворити гостинні двері своєї хати та почванитися перед другими куховарським вмінням та спосібностями. Обходячися при щоденних потребах готовим, купленим печивом, господиня при святах радо береться за печення дріжджевого тіста. Бо домашнє печиво додає незвичайности святочній гостині і кожному смакує.

Спечи добру булку, колач, чи перекладанець зможе й не дуже вправна господиня, якщо буде перестерігати основні правила, які обов'язують при виробі тіста та його печенні.

Кожну муку треба перед ужиттям пересіяти. Добре це зробити навіть тоді, коли купуємо муку в коробці, на якій написано, що мука вже пересіяна. Воздух, який при пересіванні дістає у муку помагає розчині рости. В літі розчину розробити молоком чи водою хатної температури — в зимі треба огріти, бо тісто зароблене теплим плинном біліше і кисне скорше. Але від надто горячого розливається і опадає.

Дріжджі вживати у найкращому гатунку, що пізнати по ясній красці, приємному, винному запаху і у тому, що відломані не розсипаються. Розпустити теплим молоком, чи водою, влити до половини муки, яку маємо вжити, заробити усе разом і присипати зверху мукою. Поставити у теплом місці нехай підросте. Лучається часом, що з якоїсь причини тісто не хоче рости. Тоді підженемо розріст дріжджів, якщо до розчини всипати щипку спорошкованої соди.

Коли розчина виросте додаємо жовтки вбиті з цукром, сіль, ванілію або шкірку з цитрини до запаху, і тепер починається найважливіша функція — мішення тіста.

Спосіб мішення тіста має великий вплив на якість печива. Місити треба рівномірно немов розриваючи тісто і втискаючи його раз по разови. Через мішення стараємося допровадити до тіста якнайбільше кисня з воздухом, бо це помагає йому вирости. Під кінець мішення даємо тепле масло, без осаду.

Нагріття печі є першою умовиною доброго печення. Тісто лекше, як солодкі колачі, булки, делікатні тістка, рогаики, потребує горячої печі і скорого печення, бабки — вільнішого і довшого вогню. За вийм-

ком бабок, кожне печиво вийняте з печі лишаємо у формі аж прохолоне.

Швидкий десерт з яблук

Одно яйце, шість ложок муки і пів пайнти молока розбити на гладке тісто. Два великі зелені яблука покряти на тонкі пластинки і з ложечкою масла поварити дві хвили. До тіста дати цитринової, або помаранчевої шкірки і половину з него влити на пательню, на горячий товщ (масло, або рослинний товщ). На тісто наложити яблук, поцукрувати, влити решту тіста і смажити як омлет, аж зрум'яниться. Мати готову другу пательню з розтопленим товщем, перевернути тісто і зрум'янити з другої сторони.

Подавати з овочевим соком, або цинамоновим цукром.

Торт з мідгалів

Три четверті горняти мідгалів змолоти на машинці від мяса на мілко. Три цілі яйця і три жовтки вбити до білого. Горня цукру всипати по тріх до яєць, опісля мідгали, одну третю горняти "Крекер Міл", або дрібно просіяної тертої булки, одну ложечку шкірки з помаранці — усе разом добре вбиваючи. Окремо вбити піну з трьох осталих білків і дати до тіста. Розділити його на дві часті і виляти у дві 8-інчові форми, намащені маслом. Печи у вільній печі (325 степенів Фаренгайта) 45 минут. Переложити сметанкою, втертим з чоколядою та цукром маслом, або овочевим джемом.

ШІСТЬ ПРАВИЛ ЗДОРОВЛЯ

Здоровля рідні, дітей та чоловіка, лежить у руках жінки. А її багато лекше буде вивязатися з цього важного обов'язку, коли перестерігати-ме таких і правил:

1. Життя в родині мусить іти від ранку до ночі після певного устаєного порядку, який залежить від обставин.

2. Поживу, здорову і вміло дібрану, подається в постійних пораді дня, а товаришить їм спокійна і погідна атмосфера, без нервуючих розмов та аргументів.

3. Діти мусять мати принаймні 10 годин сну на добу, до рослі вісім.

4. Кожний член родини має мати хвилину розривки, або відпочинку втягу дня.

5. Адреса і телефон лікаря, шпиталю, як теж спосіб прикликання амбулянту мусять бу-

Др. А. Т. Кібзей

Три зміни в життю жінки

(Докінчення)

Недомагання в часі Менопози

В часі менопози жінки відчують деякі недомагання. Причиною цих недомагань є заник активності яєчних железів.

Признакою цього роду недомагань — є звичайно неправильність та надмірна обильність кровотоків в менструації. А бувають вони такі, що часто треба аж кликати лікаря на вгамовання. Важне є теж і це, що в цім часі жінки часто за-непадають на рака матичної шийки, що теж проявляється обильними кровотоками. Треба отже бути певним чи такі кровотоки спричинює зміна в життю, чи рак. А сконстатувати може це лише лікар.

Жінки в цім періоді мають так звані "Гат Флешес, анд чімс" Раз стає горячо, а в недівзі зимно, аж ціле тіло дріжить. Причиною цього явища є знова недостача плину з яєчників в круженні крови. І тоді скірні жилки раз втворюються то побирають більше крови, з чого робиться горячо; другий раз нагло корчаться. В скірі тоді стає тимчасова недокровність (анемія), що спричиняє зимно, або дрожіння.

Багато жінок жаліється на гострий біль голови, нестравність, розвільнення, чи гази в жолудку. Кажуть вони, що не можуть спати, та сніяться їм страшні, або смішні, погані сні.

В домашнім життю жінки стають повільні, та швидко мучаться. В розмові не уміють задержати рівноваги, часто плачуть, або сміються над міру та звичайно журяться хоть якою дрібничкою, або бояться майбутности.

В деяких випадках напруження та боязнь переходять в психічну менопозну недугу ("Менопоз Психосіс"). Така хора жінка перестає інтересуватися домашньою роботою. Уявляє собі, що її хтось переслідує, говорить погано про неї, змовлюється на неї і т. д.

Деколи навіть причуваються її якісь голоси, що грозять її смертю, виявленням якихось тайн, або її старих гріхів і т. д.

І коли таким проявам незапобіжить та не лікується відповідно, хора така швидко знайдеться у шпиталі умово хорих. Є навіть випадки, що кінчяться самогубством.

ти на видному місці і знані кожному членови родини.

6. Хтось один у родині — мати, чи донька — вивчать як ходити коло недужих та дати першу поміч у випадках наглих занедужань.

Ось такий образ здоровля жінки у часі останньої життєвої зміни. Може він не дуже рожевий. Та потішаючою є річ, що не всі жінки переходять аж так тяжкі періоди цієї недуги. Багато жінок переходить зміну життя так легко, що навіть не йдуть до лікаря по пораду. Та всеж, коли є хочаб найменчі недомагання краще піти негайно до лікаря, чим ждати, аж недуга розвинеться.

Лікування в Менопозі

Не всі жінки є так поважно хорі, що аж мусять довго лікуватися, як я вже згадав вище. Всеж таки добре є в кожному випадку зарадитися лікаря.

Саме лікування залежить від стану здоровля жінки, та серйозности кляси недуги. Коли у жінки є високе тиснення крови (Гайпертеншен), та недуги серця, треба довшого лікування, як при звичайнім менопозі.

При нервовій вдачі жінки треба пильнішого догляду та точніших препаратів. У психічних випадках, треба навіть вдаватися до шпиталю на лікування.

Недуги, звязані з менопозою лікують екстрактами з яєчників, гормонів, та естрогенічними преператами. Та лікувати ними, та їх приписати добре може лише лікар.

Увага: — Повидці матеріали є взяті з книжки автора "Український Лікар", яка має 702 сторони друку, оправлена в полотно. Книжка вкортці появиться в продажі. Хто пришле \$3.00 дістане її прямо з друкарні. Замовляти треба в:

Dr. A. T. Kibzey, 4651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.

СЕМА КОНВЕНЦІЯ С.У.А.

(Продовження з 7-ої сторони)

між чужих справ та непорозумінь, які колотять наше життєдбали про добре імя для українських людей і не виносили тя. Їх мусимо полагоджувати сами між собою.

З цих і инчих організаційних чи народних гріхів обрахуймо нашу совість при нагоді конвенції і просім Бога, щоб в милости і доброті Своїй дозволив нам більше їх не робити. Аж після цього будемо могли повести нашу працю так, що з неї прийде справжня слава і хосен для Союзу Українок Америки.

А це повинно бути найсильнішим бажанням кожною його членки.

Вишивання — не легка штука

Українські жінки в Америці, які вживають наших народних вишивок для прикраси української ноші, мешкання чи одягів — мусять дбати про це, щоб ці вишивки вмілим добром та виконанням справді робили на чужих гарне, мистецьке враження.

А до цього замало взяти будь-яку колірову нитку та матерію, і завишивати їх "лабати" хрестами! Щоб вишивку мож назвати мистецькою — вона мусить бути виконана з великою дбайливістю та після певних правил. Ці правила творила і удосконалювала від віків українська селянка, згід якої спрацьованих пальців виходила така краса, що для неї у ділянці народнього мистецтва на все запевнене почесне місце.

Такі правила мистецького вишивання треба вивчити і добре опанувати кожній нашій жінці, яка тут, у Америці, береться відтворювати зразки українського вишивкового мистецтва. Бо в противному випадку це, що вийде зпід її пальців буде лиш звичайною втратою часу та праці. І нікого воно не переконає у цьому, що в української жінки є вроджений добрий смак і почуття краси.

Беручися за вишивання треба тямити перш за все, що нитка, матерія та взір мусять зі собою згоджуватися. Взір, який вийде гарно на легкій матерії — на занавісах до вікон, літній блюзці і т. п. — не надається на тяжку вовну, і навпаки. Коли наприклад у першому випадку треба добирати взір світлий, зоряний, чи інчий легкий, або густіший, коли не широкий — взори широкі, які густо закривають поверхню (гуцульські) гарно виходять на вовні, чи грубому полотні. Нитка мусить бути такої грубости, щоб накривала цілий хрестик, а не щоб зпід нього пересвічувала матерія!

Тому поки пічнемо братися щось вишивати — треба добре застановитися, як теж добре розглянутися за усіма потрібними додатками. Найкраще виходить вишивка вишита прямо на матерії, без канви. Вишити вміло на канві, значить вишити так, щоб хрестики були рівні, накривали матерію та лучилися зі собою — далеко тяжче, як прямо на матерії. Тому краще пошукати все за такою матерією, на якій можна вишивати без канви — головно тоді, коли не маємо ще доброї вправи у вишиванні.

Очевидно, що хрестики мусять бути дрібні та вишиті в одну сторону, значить, що спідна нитка у всіх має бути звернена в одну сторону, а верхня

в другу. Деякі вишивальниці навіть вишивають у такий спосіб, що цілий взір виконують насамперед половиною хрестика, і аж опісля "накривають" взір. У цей спосіб легше виминути помилку вишиваючи хрестики раз в одну, то в другу сторону.

Замість самій видумувати та комбінувати взори, чи добирати краски — краще нам тут, у Америці відвишивати кожного разу щось, що прийшло готове зі Старого Краю. Давні, привезені сорочки, запаски, взори, які містили старокраєві жіночі журнали — це гарантовані оригінальні зразки, які мають мистецьку вартість та надаються до цього, щоб ми їх між чужими поширювали.

Я не хочу цим сказати, що наші жінки їдучи за море втрачали дар творення нових вишивкових взорів, який мали їх мами, чи бабуні на Україні. Знаємо, що так не є, бо наприклад у писанні писанок наші тутешні писальниці створили чимало нових зразків поважної мистецької вартости.

Але повторю на цьому місці ще раз те, що сказала на початку: вишивати якунебудь річ так, щоб вона мала мистецьку вартість (а лиш на таку оплачується посвятити час!) — це мозолиста та довга праця. Тому вже краще не комбінувати нічого нового зі взорами, лиш вживати знаних маючи при цьому певність, що нічим не ризикуємо. А навпаки — відтворюємо справжнє народне мистецтво, яке оцінить кожний, хто на мистецтві визнається.

НАРІКАЮТЬ НА ПРЕЗИДЕНТА

При нагоді обіду, видаваного щорічно організацією "Американ Віменс Асоційшен" в готелі Комодор в Нью Йорку, на якому було присутних звичайно тисячу представниць різних жіночих клубів та організацій, бесідниці виступали з гострими закидами зверненими в сторону президента Трумана та його адміністрації за нехтування жінками при обсаді провідних урядів.

"Після 25 літ суфражу" — говорила одна з бесідниць, Поліна Мендіго, експерт у публичних зв'язках організації — "де є сьогодні американська жінка? Нема її ні на одному начальному пості у заграничній службі. Нема її в Найвищій Суді, нема в сенаті, а у Конгресі є їх ледви десять. І це діється тоді, коли одним почерком пера американський генерал надає рівні горожанські і полі-

ЛТ. ЗЕНОН Т. КОЛТОН

Син Івана і Анни Колтон, з Нью Йорк Сіті, повернув недавно з Маріян Островів, на Тихому Океані.

Перед вступленням до військової служби 3 і пів року тому, Зенон студював у Мангеттан Каледж, де був теж членом університетської дружини гребців. Пізніше учився в Колумбійському університеті.

В 1942 його покликали до легунського відділу армії, де після студій здав іспит на легунського пілота на В-29. Як пілот В-29 при 20 повітряній флотії генерала Ле Мея, стаціонований на Гуамі, він успішно виконав 35 місій на Японію, саме на тиждень перед оголошенням перемоги.

Лютенант Зенон Колтон одержав летничу медалю і хрест легунського відзначення за його прислуги для батьківщини.

Родичі Зенона загально відомі в Нью Йорку. Його мама п. Анна Колтон, є членкою 1 відділу СВА і була через кілька років касієркою в Централі СВА в Нью Йорку.

тичні права японським жінкам, а вибори у Франції впроваджують у законодавче тіло 32 жінки!"

MR. & MRS. MIKE SYWULAK CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370

ІВАН ГАСИН

Наш широко знаний український
ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів

Бідним родинам обслуги не
відмовляється

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St.

STEvenson 1418

Phila. 32, Pa.

Людмила Волошка

КОЛИСЬ БУЛИ У МЕНЕ КРИЛА

Колись були у мене крила,
І серце рвалося з грудей,
Хотілось жити, працювати,
Хотілось вмерти за людей.

І мрії пишні родились
В палкій, юнацькій голові
Та все зівяло, помарніло
В дрібній, щоденній боротьбі.

Юнацькі сили, смілі мрії
В тій каламутній течії,
Що зветься в нас життям буденним,
Десь поховалися в багні.

Десь поховалися в багні.

Все більше серце холодіє,
Грубіють ясні почуття,
І мляво сунеться до смерти,
Без змісту, сірее життя.

Ой скрипочки із липочки
А струни з барвінку,
Як заграю буде чути
Аж на Україну;

Тепер я собі заграю,
Тепер ващечечу,
А як прийде лиха доля
Пташкою відлечу.

(народня пісня)

А вже я ся не дивую,
Чому мила красна.
Коло неї вчора рано
Впала зоря ясна;

Як летіла зоря з неба,
Тай розсипалася;
Мила зорю позбірала,
Тай замаїлася.

(народня пісня)

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MArkEt 1320

Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.